

The Commissioner of Income-tax v. Kartar Singh, Truck Owner,
Moga (Mahajan, J.)

ਮਿਆਦ ਉਹ ਮਾਪਦੰਡ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਐਕਸਟੈਂਸ਼ਨ ਦਾ ਆਰਡਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਨੇ ਸੋਧ ਅਧੀਨ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤੀ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਅਤੇ 14 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਰੈਫਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਮਿਹਨਤੀ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਢੁਕਵਾਂ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਪਹੁੰਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਲਤ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 37 (4) ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਕਾਰਨਾਂ ਦਾ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਨਾਲ ਬੇਲੋੜੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋਵੇਗੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਵਿਚਾਰਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਲਤ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ, ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 37 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (4) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਰੱਖਣੀ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਕੇਸ ਨੂੰ ਸੀਨੀਅਰ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਅਤੇ ਉੱਪਰ ਦਰਜ ਨਿਰੀਖਣ। ਮੈਂ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਆਰਡਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ 16 ਫਰਵਰੀ, 1970 ਨੂੰ ਸੀਨੀਅਰ ਅਧੀਨ ਜੱਜ, ਹਿਸਾਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਐਨ. ਕੇ. ਐਸ

ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ

ਡੀਕੇ ਮਹਾਜਨ ਅਤੇ ਐਸਐਸ ਸੰਧਾਵਾਲੀਆ ਜੇ.ਜੇ.

ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ,

ਬਨਾਰਸ

ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ, ਟਰੱਕ ਮਾਲਕ, ਮੋਗਾ, - ਜਵਾਬਦੇਹ।

1965 ਦਾ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕੇਸ ਨੰ. 3।

2 ਫਰਵਰੀ 1970

ਇੰਡੀਅਨ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ (1922 ਦਾ XI)- ਸੈਕਸ਼ਨ 10(2) (vii) ਅਤੇ 66(2) - ' ਧਾਰਕ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 10(2) (vii) ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ—ਕੀ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਖਾਤਿਆਂ ਦੇ ਹੋਣੇ ਹਨ। - ਅਜਿਹੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਨੁਕਸਦਾਰ ਹੋਣ- ਕੀ ਧਾਰਾ- ਭਾਰਤੀ ਸੰਵਿਧਾਨ (1950) ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਭੱਤੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਦੀ ਹੈ - ਆਰਟੀਕਲ 226- ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਲਈ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਦੀ ਰਿੱਟ - ਕੀ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ "ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ" ਸ਼ਬਦ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਭਾਰਤੀ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1922 ਦੀ ਧਾਰਾ 10 (2) (vii) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਖਾਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਖਾਤਿਆਂ ਦਾ ਕੋਈ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ ਜੋ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਣਾਈ ਰੱਖਣਾ। ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੇ ਗਏ ਖਾਤੇ ਨੁਕਸਦਾਰ ਹਨ, ਇਸ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਕਿ ਉਹ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੀ ਆਮਦਨੀ, ਮੁਨਾਫ਼ਿਆਂ ਅਤੇ ਲਾਭਾਂ ਦਾ ਸਹੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਦਾ ਧਾਰਾ 19(2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਿੱਤੇ ਜਾ ਸਕਣ ਵਾਲੇ ਭੱਤੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।) (vii) ਐਕਟ ਦਾ।

,ਸ; ਆਈ

(ਪਾ (ਪਰਾ 4)

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਜੇਕਰ ਇਸ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਮਾਲੀਆ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਕਾਫੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਰੈਫਰ ਕਰਨ ਲਈ ਮੰਦਾਮਸ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਦੀ ਹੈ ਕਿ ਫੈਸਲਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਲਤ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕੋ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਕਈ ਫੈਸਲਿਆਂ ਤੋਂ ਬਚਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸ਼ਲਾਘਾਯੋਗ ਕੋਰਸ ਹੈ।

(ਪਰਾ 8)

ਭਾਰਤੀ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ 1922 ਦੀ ਧਾਰਾ 66(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਪੰਜਾਬ, ਜੰਮੂ ਅਤੇ ਕਸ਼ਮੀਰ ਅਤੇ ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼, ਪਟਿਆਲਾ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਿੱਲੀ ਬੈਂਚ ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ। 21 ਫਰਵਰੀ, 1964 ਦੇ ਇਸ ਹੁਕਮ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਕਾਨੂੰਨ ਆਈ. ਟੀ. ਏ. ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਹੋਇਆ। ਮਾਨਯੋਗ ਹਾਈਕੋਰਟ ਦੀ ਰਾਏ ਲਈ 1963-64 ਦਾ 195 ਨੰ.

ਕੀ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਅਖੌਤੀ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਬੁੱਕ ਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵੀ ਦਾਖਲ ਜਾਂ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ?

(2) ਜੇਕਰ ਪਹਿਲੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ 'ਤੇ 1 *hether H* ਵਿੱਚ ਹਾਂ-ਪੱਖੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਭਾਰਤੀ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10(2) (vii) ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਉਪਬੰਧ ਦੀ ਲੋੜ, 1922, ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਬੁੱਕ ਵਿੱਚ ਐਂਟਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਸੀ?

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ ਡੀ.ਐਨ.ਏ. ਵਾਸਥੀ, ਅਤੇ ਬੀ.ਐਸ.ਜੀ. ਉਪਟਾ, ਇੱਕ ਵਕੀਲ।

HL SONI, ਅਤੇ GURPREM S INGH DHILLON, ਵਕੀਲ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਲਈ।

ਆਰਡਰ ਕਰੋ

ਮਹਾਜਨ, ਜੇ.- ਪਟਿਆਲਾ ਵਿਖੇ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ, ਪੰਜਾਬ, ਜੰਮੂ ਅਤੇ ਕਸ਼ਮੀਰ ਅਤੇ ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਭਾਰਤੀ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਐਕਟ, 1922 ਦੀ ਧਾਰਾ 66 (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦਰਖਾਸਤ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਜੋ ਸਾਨੂੰ > ਇੱਕ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਹੈ। ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਦੋ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਲਈ ਸਬੰਧਤ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਮੰਦਾਮਸ :-

"(i) ਕੀ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ .ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਅਖੌਤੀ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਬੁੱਕ ਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਜਾਂ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ?

(11) ਜੇਕਰ ਪਹਿਲੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਕੀ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਭਾਰਤੀ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਐਕਟ, 1922 ਦੀ ਧਾਰਾ 10 (2) (vii) ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਉਪਬੰਧ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਬੁੱਕ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਇੰਦਰਾਜਾਂ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋ?"

(2) ਮੁਲਾਂਕਣ, ਇੱਕ, ਵਿਅਕਤੀ, ਬੈਲਸਟ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਲਈ ਠੇਕੇ 'ਤੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਠੇਕੇ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਲਈ ਆਪਣੇ ਟਰੱਕਾਂ ਨੂੰ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦਾ ਕੋਈ ਲੇਖਾ-ਜੋਖਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ

The Commissioner of Income-tax v. Kartar Singh, Truck Owner,
Moga (Mahajan, J.)

ਗਿਆ। ਅਜਿਹੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਤੋਂ ਉਸਦੀ ਆਮਦਨ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਰਸੀਦਾਂ 'ਤੇ ਦਰ ਅਤੇ ਟਰੱਕਾਂ 'ਤੇ ਮੁੱਲ ਘਟਾ ਕੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1960-61 ਵਿੱਚ, ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਰੁਪਏ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 (2) (vii) ਅਧੀਨ 50,679 ਇਸ ਘਾਟੇ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ 12 ਜੁਲਾਈ, 1961 ਦੇ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ 10000 ਰੁਪਏ ਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਟਰੱਕਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ 50,679 ਨੂੰ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੇ ਲੇਖਾ-ਬੁੱਕਾਂ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10(2) (vii) ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਵਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੁਕਸਾਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਰਕਮ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਆਮਦਨ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਨਾਲ ਕਿਉਂ ਨਾ ਵਧਾਇਆ ਜਾਵੇ। 50,679 ਹੈ। ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ 15 ਮਾਰਚ, 1963 ਦੇ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨੁਕਸਾਨ ਦੇ ਅੰਕੜੇ ਦੁਆਰਾ ਆਮਦਨੀ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ, ਤਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ; ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਅਪੀਲੀ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਫਸਰ ਨਾਲ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਗਟਾਈ। 50,679 ਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਇਆ।

(3) ਮਾਲੀਆ ਦੁਆਰਾ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਸੀ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਬੁੱਕ ਧਾਰਾ 10(2) (vii) ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਿਤਾਬ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਨਕਾਰਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ' ਰੈਵੇਨਿਊ ਨੇ ਫਿਰ ਉਪਰੋਕਤ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਲਈ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ। ਇਸ ਐਪ - ਲਾਇਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ 4 ਦਸੰਬਰ, 1964 ਦੇ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਟਿੱਪਣੀ ਦੇ ਨਾਲ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ, "ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਉਕਤ ਨੋਟ ਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। -ਬੁੱਕ ਕਰੋ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤ ਦੇ ਇੱਕ ਟੁਕੜੇ ਵਜੋਂ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰੋ। "ਇਹ ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(4) ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਮਦਰਾਸ ਅਤੇ ਬੰਬੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਪੀ. ਅਪਾਫੂ ਪਿੱਲਈ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਮਦਰਾਸ, (1), ਅਤੇ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ. ਬੰਬੇ ਸਿਟੀ-2, ਬਨਾਮ ਲੰਡਨ ਹੋਟਲ, (2), ਅਸੀਂ ਮੰਦਾਮਸ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਮਾਮਲਾ ਇਸ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਪਟਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮਾਲੀਆ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਲਤ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕੋ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਕਈ ਫੈਸਲਿਆਂ ਤੋਂ ਬਚਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸ਼ਲਾਘਾਯੋਗ ਕੋਰਸ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਏ ਗਏ ਨਜ਼ਰੀਏ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ। ਰੈਵੇਨਿਊ ਨੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਲੈ ਕੇ ਆਪਣੀ ਸੁੱਧਤਾ ਲਈ ਕੋਈ ਕਦਮ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਆਮ ਸਮਝ ਅਤੇ ਤਰਕ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕਰਦਾ ਹੈ. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10(2) (vii) ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਇਹ ਗੱਲ ਕਹੀ ਹੈ :-

"* ਅਭਿਵਿਅਕਤੀ "ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ" ਉਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸੈਕਸ਼ਨ 10(2) (vii) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਖਾਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਖਾਤਿਆਂ ਦਾ ਕੋਈ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੇ ਗਏ ਖਾਤੇ ਨੁਕਸਦਾਰ ਹਨ, ਇਸ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਕਿ ਉਹ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੀ ਆਮਦਨ, ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਅਤੇ ਲਾਭਾਂ ਦਾ ਸਹੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਦਾ ਧਾਰਾ 10(2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਿੱਤੇ ਜਾ ਸਕਣ ਵਾਲੇ ਭੱਤੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।) (vii). **"

ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਮੋਮੋਰੰਡਮ ਰਜਿਸਟਰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਾਹਨਾਂ ਦੀ ਖਰੀਦ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੰਬੰਧਿਤ ਇੰਦਰਾਜ਼ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਨੁਕਸਾਨ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 10 (2) (vii) ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

(5) ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਆਦੇਸ਼ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦੇ। ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਪਰ ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। >

ਐਸ ਐਸ ਅੰਧਾਵਾਲੀਆ, ਜੇ. -ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਰਵਨੀਤ ਸਿੰਘ

ਐਨ.ਕੇ.ਐਸ

(1) 58 ITR 622

(2) 68 ITR 62.